

Forslag

til

Lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 16. december 1960.*)

§ 1.

Bestemmelsen i § 1 i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 affattes således:

„§ 1. De i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten indeholdte regler skal anvendes med de i nærværende lov fastsatte ændringer og tilføjelser således, at disse, for så vidt angår bestemmelserne i §§ 6, 16, 18-20, 22, 23 og 28, alene gælder ved skatteansættelsen for skatteåret 1961-62.“

§ 2.

Bestemmelsen i § 5 i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 udgår.

§ 3.

Bestemmelsen i § 7 i i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 affattes således:

„i. Bistandstillæg og plejetillæg, udbetalt i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 3 og 4, jfr. lov om invalide- og folkepension § 4, stk. 3, de til bistandstillæg og plejetillæg svarende ydelser, udbetalt i henhold til folkeforsikringslovens § 62, samt bistanstydelse og plejeydelser, udbetalt i henhold til lov om invalide- og folkepension § 24, stk. 1. Tilsvarende ydelser, udbetalt i medfør af forsorgslovens regler om hjælp til kronisk syge, samt personlige tillæg, udbetalt i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, jfr. lov om invalide- og folkepension § 4, stk. 7, eller i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl. § 3, stk. 3.“

§ 4.

I bestemmelsen i § 7 i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 indsættes som nyt punkt 1:

„1. Beløb udbetalt i henhold til lov nr. 242 af 10. juni 1960 om fordeling af en fra Forbundsrepublikken Tyskland i henhold til overenskomst af 24. august 1959 modtaget ydelse, dog at skattefriheden ikke omfatter årlige ydelser ifølge en i medfør af lovens bestemmelser indkøbt livrente.“

§ 5.

I bestemmelsen i § 8, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 erstattes ordene „nr. 76 af 21. marts 1959“ med: „nr. 127 af 31. marts 1960“.

§ 6.

Bestemmelsen i § 8 A, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 affattes således:

„Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede fradragsret er betinget af, at finansministeren for det kalenderår, hvori gaven ydes, har godkendt den pågældende forening m. v. som berettiget til at modtage gaver med den virkning, at gavebeløbet kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 1. Godkendelse kan første gang meddeles med virkning for gaver ydet i kalenderåret 1960. Andragende om godkendelse for 1961 og følgende kalenderår skal fremsættes inden den 1. oktober i det kalenderår, for hvilket godkendelsen første gang skal have virkning.“

§ 7.

Bestemmelsen i § 9, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 326 af 15. december 1959 affattes således:

„Stk. 2. Udgifter til befordring betragtes kun som fradragsberettigede, for så vidt de

*) Se FT: 27, 44, 380, 514; A. 1; B. 69, 75. Lov nr. 401 af 20. dec. 1960.